

Een bankje aan de gracht

Midden in de drukte van de stad
Staat een bankje aan de gracht
Waar menigtes in roer en rep draaien
En zon aan de hemel zwijgt

In de glans aan de gracht
Zie ik de reflectie van het moment
Schittert stilte boven getater
De tikkende wijzer, opvallend absent

Midden in de drukte van de bruis
Staat een bankje aan de gracht
Waar machines in volle toeren maaïen
En wolk weg in winden waait

De klok draait zich niet om
Gegeven is dit moment perfect
Gedragen in je naakte handen
Omarm ik wat komen brengt

Verdoofd

Nagels krassen tegen het krakende raam
Knagen zorgen aan een fragiele ziel
Loeiende kreten noemden haar naam
Toen loerende duisternis ze overviel

Voor haar was niks simpel
Geobsedeerd keek ze in de spiegel
Naar iedere haar, naar iedere rimpel
Hoorde zij in de kamer gegiechel

Gegijzeld door opgeblazen beelden
Een vloer vol uitgemaakte peuken
Naalden die haar liefjes streelden
Verdoofden onzichtbare breuken

Morgenster van gister

Overleden tijd viert nu plek aan streven
Prettig plakkend in genot ziet zeer meer
Vertoeft nabij de morgenster van gister
In de poel voor heden dompelt zicht